

معجزه آفرینش در بند اول انگشتان دست انسان

دکتر حسین قاسمی

أی‌حسب الانسان ان لن تجمع عظامه بلی قادری علی ان نسوی بنانه. آیا انسان چنین می‌پندارد که ما هرگز استخوان‌های او را جمع نخواهیم کرد؟ آری ما قادریم و توانا هستیم بر این کار و آن چنان قدرت ما دقیق و لطیف و عمیق است که حتی سرانگشتان او را نیز به طور تمام و کمال می‌سازیم و موج‌های لطیف و خطوط دقیق سرانگشتان را به همان ترتیب اولش تجدید می‌نماییم. (قیامت/آیه ۳)

کشف علمی جرائم:

تشخیص هویت اشخاص و تعیین مشخصات اشیاء، پایه و مبنای کشف جرائم است. هویت عبارت است از مجموعه صفات و مشخصاتی که وسیله امتیاز یک فرد از افراد دیگر و یا یک شیئی از اشیاء دیگر باشد. دانشمندان معتقدند که در دنیا هیچ‌گاه دو چیز همانند یک دیگر نیستند مگر آن که هر دو چیز، یک چیز باشند. درباره اشخاص نیز به همین وضع است و بسیار اتفاق افتاده که شباهت دونفر باهم آن قدر زیاد بوده که باهوش‌ترین مردم نیز از تشخیص و تعیین هویت آنان عاجز مانده‌اند.

حل قضایای جنایی و انتساب جرم به فردی خاص و اثبات ارتکاب آن از ناحیه او، از مسائلی است که سالیان دراز مورد توجه بشر بوده و در هر عصر از اعصار، از امکانات و مقدرات و هم چنین از دانش خود در این راه استفاده کرده و می‌کنند.

تقریباً دو قرن پیش از میلاد مسیح، بشر متوجه شد که اگر هویت اشخاص در جامعه محرز و مشخص باشد، نظام آن جامعه پابرجا و مستحکم خواهد بود. رومی‌ها اولین کسانی بودند که در صدد برآمدند هویت اشخاص را مشخص کنند و وسیله‌ای بیابند که هروقت مجرم یا اسیری بین آن‌ها رفت و آمد نمود، او را بشناسند. اولین اسبابی که به ذهن امپراطوری روم آن زمان رسید، داغ کردن پیشانی مجرمین و اسراء بود. بر روی پیشانی جانی‌ها حرف M را که اول کلمه جانی (Murderer) بود، و بر پیشانی بردگان و غلامان و اسراء حرف S (Slave) را داغ می‌زدند. بدین طریق این سیستم شناسایی و تشخیص هویت متداول گردید.

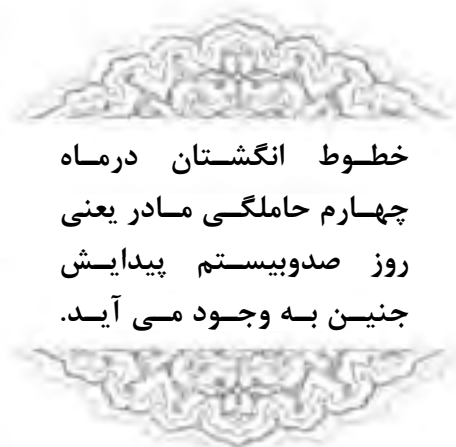
معرفی، علاوه بر عکس صاحب کارت، اثر انگشت سبباً دست راست او را نیز بر روی کارت ثبت می کنند و درگواهی نامه های رانندگی جدید نیز این شیوه اعمال می شود؛ زیرا اثر انگشت غیرقابل تقلید و تغییر است، درحالی که می دانیم عکس را می توان تعویض کرد، علاوه براین که پس از چندی قیافه صاحب عکس نیز تغییر می یابد.

قسمت اعظم بدن انسان از مو پوشیده شده که در اغلب نقاط این موها رشد نکرده و به چشم دیده نمی شود. چند نقطه از بدن نیز به کلی فاقد مو می باشد مانند کف دست و انگشتان و کف پا. در نقاط فاقد مو خطوط برجسته ای وجود دارد. این خطوط، طرح ها و اشکال مختلفی را تشکیل می دهند که در محل های مختلف فرق می کند. از نظر تشخیص هویت، خطوط به سه قسمت تقسیم شده اند: آثار انگشتان دست، آثار کف دست، آثار کف پاها. بین این قسمت ها، آثار انگشتان اهمیت بیشتری دارند زیرا در هیچ کدام از دو قسمت دیگر، طرح و نقشه خطوط مثل نوک انگشتان، پیچیده و متشکل نیستند و خطوط بند پایین انگشتان و هم چنین کف دست یکنواخت و ساده است. یک دلیل دیگر در اهمیت آثار انگشتان این است که آثاری که در صحنه جرم به دست می آید، اغلب متعلق به انگشتان دست است.

رومی ها اولین کسانی بودند که درصدد برآمدند هویت اشخاص را مشخص کنند و وسیله ای بیابند که هر وقت مجرم یا اسیری بین آن ها رفت و آمد نمود، او را بشناسند.

پیش از آن نیز بشر با رنگ کردن بدن خود و یا پوشیدن لباس های رنگارنگ، هویت طایفه و یا قبیله و یا نژاد خود را مشخص می کرد. هنوز هم بومیان آفریقا و استرالیا این روش را به کار می برند که شاید این شیوه تا اندازه ای برای محیط و درجه تمدن آن ها کافی و مفید باشد. پوشانیدن لباس های راه راه و رنگی به زندانیان نیز از طرق ساده تشخیص هویت است.

شناسنامه و گذرنامه هنوز وسایل معمولی و همگانی احراز هویت افراد است. هرچند که شناسنامه و گذرنامه را می توان به آسانی جعل نمود، اما از نقطه نظر سهولت کار، هنوز متداول می باشد. در سال های اخیر در امریکا و بعضی کشورهای اروپایی، ادارات و بنگاه ها و کارخانجات هنگام صدور کارت

خطوط انگشتان در ماه چهارم حاملگی مادر یعنی روز صدویستم پیدایش جنین به وجود می آید.

آن مترتب نیست زیرا وجود انگشتانی که دارای پوست بدون خطوط است، خلاف خلقت بشر بوده و همین امر موجب تحریک حس کنجکاو مأمورین کشف جرم می شود.

در سال های اخیر یکی از مجرمین که دارای سوابق جنایی متعددی بود، برای کتمان هویت واقعی خود با کمک پزشک جنایتکاری، هر سه طبقه پوست سر انگشت خود را برمی دارد و به جای آن از پوست ران خود به نوک انگشتان پیوند می زند. پس از چندی به مناسبتی از او انگشت نگاری می شود؛ مأمورین اداره تشخیص هویت هنگام طبقه بندی اثرات انگشت می بینند که نقوش قابل طبقه بندی نیستند و اصلاً برای اولین بار با انگشتانی مواجه شده اند که دارای خطوط نیستند. همین امر سوء ظن پلیس را برمی انگیزد و پس از معاینه دست ها و بدن او، پی به عمل جراحی می برند. به هر حال از بین بردن نقوش سر انگشتان علامت آن است که صاحب آن به جهاتی می خواسته سوابق خود را از بین ببرد.

حال باید دید آیا امکان جعل نقوش انگشت هست یا خیر؟ به عبارت دیگر، آیا سندسازان می توانند اثر انگشت دیگران را بسازند؟ خوشبختانه پاسخ منفی است زیرا تا به امروز نه سابقه علمی و نه سابقه عملی که مبین چنین اقدامی باشد، وجود نداشته است.

این وسیله ممتاز و مطمئن تشخیص هویت موجب عدم تکرار و یا تقلیل موارد جرم در میان مجرمین شده است و متصدیان زندان ها و قضات نیز تصمیمات خود را براساس اطلاعات مطمئن تری اتخاذ می نمایند. حتی در مورد اشخاص

موضوع توارث خطوط انگشتان:

توارث و اثبات پدری توسط خطوط انگشتان، در مرحله اول با یکی از اصول اساسی انگشت نگاری که مبنی بر فردی و انحصاری بودن نقوش سر انگشت است، مغایرت دارد. با مطالعه بر روی سه نسل در خانواده های مختلف، به این نتیجه رسیده اند که آثار انگشت ارثی نیست.

خطوط انگشتان در ماه چهارم حاملگی مادر یعنی روز صدویستم پیدایش جنین به وجود می آید. یک جنین سه ماهه انگشتان کاملاً نرمی دارد و از این تاریخ خطوط برجسته در نوک انگشتان شروع به رشد می کنند و عاقبت تمام انگشت را می گیرند. بعدها طی مراحل نمو داخل شکم و بعد از تولد، خطوط بزرگتر می گردند ولی به هیچ وجه تغییر در شماره و ترتیب آن ها ایجاد نمی گردد.

طرح خطوط انگشت تحت تأثیر امراض مختلف قابل تغییر نیستند و تجربه نشان داده است که اگر پوست روی انگشت بسوزد یا زخم گردد، پس از بهبودی تمام طرح خطوط انگشت با تمام جزئیات مجدداً ظاهر خواهند شد. لوکاردر برای آزمایش این موضوع متحمل سخت ترین درد شده است، بدین معنی که انگشتان خود را در میان آب جوش، روغن داغ و فلزات داغ سوزانده و پس از بهبودی مشاهده نمود که نقوش انگشتان مثل اول مجدداً ظاهر شده اند. اگر زخم انگشت خیلی عمیق باشد، جای زخم آن پس از بهبودی مانع تشخیص هویت نخواهد شد؛ برعکس، خود جای زخم بهترین علامت تشخیص هویت می گردد. خطوط سر انگشتان هیچ گاه از بین نمی رود؛ به همین دلیل است که سائیدن خطوط سر انگشت که غالباً از طرف مجرمین به عمل می آید، تغییری در نقوش نمی دهد زیرا پس از چند روز درمان و مراقبت، پوست التیام یافته و نقوش مجدداً شکل اولیه خود را بازمی یابند.

در این جا ممکن است این پرسش پیش بیاید که با پیشرفت جراحی پلاستیک، آیا امکان برداشتن پوست سر انگشتان و پیوند پوست قسمت دیگر از بدن امکان دارد یا خیر؟ پاسخ به این پرسش از لحاظ جراحی پلاستیک مثبت است، یعنی چنین امکانی وجود دارد ولی از نظر کتمان هویت، اثری بر

مفقودالاثرو اجساد مجهول الهویه نیز این روش تشخیص مورد استفاده قرار می گیرد؛ زیرا تشخیص هویت از طریق انگشت نگاری، پس از مرگ نیز قابل انجام است.

تاریخ پیدایش علم انگشت نگاری:

تاریخ پیدایش و شناسایی خطوط انگشت به طور دقیق معلوم نیست ولی آن چه مسلم است، این علم بسیار قدیمی است و محققاً بشر از بدو تاریخ دوران جدید، از اسراری که خداوند در نوک انگشتان و کف دست و پای او نهفته است، باخبر بوده و آن را به طرق مختلف نشان داده است.

در غارهای کوه های پیرنه در اسپانیا، کف دست های انسان ماقبل تاریخ به وضوح حجاری شده است. در موزه بریتانیا لوحه های گلی وجود

دارد که آشوری ها و بابلی ها برای ثبت هویت اشخاص، آثار و خطوط کف دست و انگشتان را بر روی این لوحه ها گذاشته اند. لوح دیگری نیز وجود دارد که سردار بابلی انجام مأموریت خود را گزارش داده و در انتهای آن، دست و انگشتان خود را بر روی لوحه گلی زده، به طوری که پس از خشک شدن، خطوط انگشت واضح و خوانا برجای مانده است. بابلی ها در آن زمان برای جلوگیری از جعل اسناد، اثر انگشت خود را روی گل نرمی زده و آن را به جای امضاء برای رسید و یا هر سند دیگری به کار می بردند. در چین حتی قبل از میلاد مسیح هم از آثار انگشتان به عنوان مهر و امضاء و وسیله تشخیص هویت استفاده می شده است. و هنگامی که دنیای غرب در

بابلی ها در آن زمان برای جلوگیری از جعل اسناد، اثر انگشت خود را روی گل نرمی زده و آن را به جای امضاء برای رسید و یا هر سند دیگری به کار می بردند.

عدم تغییر شکل آثار انگشتان به مرور زمان ضمن تجربیات متوالی و فراوان، محرز و محقق گردیده و مجموع خطوط سرانگشتان که آثار انگشت هر فرد را تشکیل می دهد، در ماه چهارم حاملگی مادر به وجود می آید و تا هنگام پوسیدن جسد، یعنی بعد از مرگ نیز تغییر شکل نمی دهند.

خرافات غوطه ور بوده، چینی ها از این مهر خلقت، یعنی آثار انگشتان در امور روزمره خود استفاده می کردند. در کتاب قانون چین باستان در فصلی راجع به طلاق چنین آمده: اگر مردی بخواهد زنش را طلاق دهد، بایستی هفت دلیل اقامه و بر روی کاغذ بنویسد و زیر آن را با اثر انگشتانش امضاء کند.

در سال ۱۸۵۸ ویلیام هرشل رئیس امور مالی کمپانی هند شرقی از کلیه کارکنان بومی هندوستان در موقع پرداخت دستمزد، اثر انگشت می گرفت. وی پس از چند سال که این روش را ادامه داد، متوجه شد که خطوط سر انگشتان اشخاص با گذشت زمان تغییر شکل نمی دهد و با معاینه اثر انگشت سبابه دست راست خود در مدت ۲۸ سال از تاریخ ۱۸۶۰ تا ۱۸۸۸، عملاً ثابت کرد که اثرات مزبور در اشخاص در تمام عمر عوض نشده و تغییر شکل نمی دهند. ویلیام هرشل با مقایسه تعداد فراوانی اثر انگشت که در اختیار داشت، به این نتیجه رسید که هیچ یک از اشکال مختلف، کاملاً با هم مطابق و همانند نیستند. وی برای اولین بار دو راز از اسرار مهم خطوط سرانگشت را اعلام داشت:

۱- آثار انگشتان به مرور زمان تغییر شکل نمی دهند؛

۲- آثار انگشتان هر شخص منحصر به خود اوست و هیچ گاه اثر انگشتان دو نفر با هم تطبیق نمی کند. عدم تغییر شکل آثار انگشتان به مرور زمان ضمن تجربیات متوالی و فراوان، محرز و محقق گردیده و مجموع خطوط سرانگشتان که آثار انگشت هر فرد را تشکیل می دهد، در ماه چهارم حاملگی مادر به وجود می آید و تا هنگام پوسیدن جسد، یعنی بعد از مرگ نیز تغییر شکل نمی دهند. اصل عدم تطابق و انحصاری بودن آثار انگشتان نیز در طول پنجاه سال تجربه روی میلیون ها کارت انگشت نگاری به اثبات رسیده است.

اصول اختلاف آثار انگشت و عدم تغییر شکل در آن ها در طول حیات هر فرد، پایه و اساس علم انگشت نگاری را تشکیل می دهد. گالتون در کتاب آثار انگشتان از روی علوم ریاضی، ثابت کرد که ممکن نیست دو اثر انگشت مساوی و یکسان پیدا کرد و با محاسبه دقیقی گفته است که در جهان ۶۴ میلیارد نقوش مختلف روی آثار انگشتان می توان یافت، در حالی که جمعیت جهان در آن زمان دومیلیارد و سی صد و پنجاه میلیون نفر بوده است.

